

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ

Κάνοντας μια σύντομη αναδρομή σκέφτηκα ότι το προσφυγικό ζήτημα για το οποίο όλοι πλέον συζητάμε από τον Απρίλιο του 2015 έχει εξελιχθεί σε μείζον και σε φλέγον πολιτικό ζήτημα, τόσο για την Ελλάδα, όσο και για τα επιμέρους κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής ένωσης.

Το ερώτημα πάντα ένα μπορεί η Ευρώπη ως πολιτική οντότητα να αντιμετωπίσει το προσφυγικό ζήτημα; Και αν ναι, με ποιες επιπτώσεις, τόσο σε οικονομικό επίπεδο, όσο σε «υπαρξιακό», αν μπορεί να χαρακτηριστεί έτσι.

Η Ευρώπη, ως συνισταμένη πολιτικών αξιών, υφίσταται μια τεράστια ήττα, καθώς οι αξίες του ανθρωπισμού υποχωρούν μπροστά στις αξίες του εθνικιστικού κυνισμού. Είναι δυνατό να φυτρώσει σαν ζιζάνιο ο εθνικισμός στο όνομα της αλληλεγγύης και της ανθρωπιάς απέναντι στο προσφυγικό δράμα; Είναι δυνατό να αναπτυχθεί παρασιτικά ο κρυπτορατσισμός κατ' επίκληση της πολυπολιτισμικότητας, της ανοιχτής κοινωνίας και των φιλελεύθερων ιδανικών της Δύσης;

Ο πόλεμος σα λέξη προέρχεται είναι συγγενές με το παλέω και πάλλω, ενώ τη λέξη αυτή τη συναντάμε στην καθημερινότητά μας με ποικίλες μορφές.: *πόλεμος κατά των ναρκωτικών*, *μετά το διαζύγιο του κήρυξε τον πόλεμο*, *πόλεμος για τη διαδοχή στο κόμμα*, *αμυντικός πόλεμος*, *εθνικοαπελευθερωτικός πόλεμος*, *επεκτατικός πόλεμος*, *ιερός πόλεμος*, *παγκόσμιος πόλεμος*, *χημικός πόλεμος*, *βιολογικός πόλεμος*, *ψυχρός πόλεμος*, *ψυχολογικός πόλεμος*. Πόλεμος πόλεμος πόλεμος..ο πόλεμος είναι μια μορφή της ιστορίας των ανθρώπων .

Η έχθρα, το μίσος είναι μορφή πρωτόγονης φυσικής κατάστασης που ακόμα υπάρχει στο DNA κάποιων και σε συνδυασμό με ηγέτες που εκμεταλλεύονται κατάλληλες στιγμές «αξιοποιούνται» και δρουν οι συγκεκριμένοι «άνθρωποι».

Βέβαια μη ξεχνάμε ότι όλοι από καταβολής κόσμου ευχόμαστε μια ειρηνική αρμονική συμβίωση...

Προσωπικά για μένα δεν υπάρχουν δίκαιοι και άδικοι πόλεμοι. Δίκαιοι και άδικοι πόνοι, αίμα που χύνεται και ρέει πάνω στο λευκό χιόνι ή στο ανθισμένο τοπίο.

Υπάρχει πόλεμος. Αίμα. Ορφάνια. Πείνα. Νεκροί. Υπάρχουν κερδισμένοι και χαμένοι πόλεμοι.

Ο πόλεμος από μόνος είναι βάρβαρος, βέβαια η ιστορία στο μεγάλο της κομμάτι είναι "συνώνυμη του πολέμου. πάντως ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός δεν υπάρχουν , τουλάχιστον για μένα, δίκαιοι και άδικοι πόλεμοι.

Δυστυχώς η παγκόσμια ειρήνη αποτελεί ουτοπία, γιατί αυτονομία πρέπει να υπάρξει άρση αντίθετων πολιτικοοικονομικών συμφερόντων των αντιμαχόμενων πλευρών.

Το προσφυγικό ζήτημα είναι ένα εξαιρετικά σύνθετο πρόβλημα που δεν επιδέχεται απλουστεύσεις και δεν έχει εύκολη λύση, ούτε νομική, ούτε πολιτική, ούτε οικονομική.

Ήδη η Ελλάδα έχει μετατραπεί σε τόπο θλιβερής υποδοχής δεκάδων χιλιάδων απελπισμένων ανθρώπων, με ένα ξεχαρβαλωμένο κράτος να αδυνατεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του.

Οι ευθύνες της κυβέρνησης για την καθυστέρηση στη δημιουργία των hotspots, για τη σύνδεση του προσφυγικού με την αξιολόγηση, για την απουσία του κράτους στην Ειδομένη και τα νησιά είναι τεράστιες

Οι Σύροι ημι-πρόσφυγες και οι λοιποί μετανάστες –για να χρησιμοποιήσω την καινούργια ευρωπαϊκή αργκό– θα έφευγαν κατά δεκάδες χιλιάδες από τα ερείπια των χωρών τους, όποιος κι αν κυβερνούσε στην Αθήνα, στη Ρώμη ή στο Βερολίνο. Η διαδρομή θα ποίκιλλε. Και οι διαβαθμίσεις των ενοχών. Το δράμα θα ήταν το ίδιο.

Εκτός, βέβαια, εάν αντιμετωπιζόταν με καταστολή. Πολιτικά, ο στόχος της προστασίας ευάλωτων ανθρώπων συγκρούεται με την πραγματικότητα της δυσχέρειας απορρόφησης και αποκατάστασης ατελείωτων ανθρώπινων ροών.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΤΑΤΙΑΝΑ